

Oikein hyvää päivää

Luonto on järjestellyt geenejämme kummallisella tavalla. Toisille on jotain ominaisuutta kasautunut liikaa ja toisilta taas puuttuu. Minullakin on varmasti joku vims-taikkari vakavasti vinksahtanut.

Työpaikalleni tulee kaikenlaisia kyselyjä. Niitä tulvii puhelimitse, kirjeitse ja sähköpostitse. Jos langan toisessa päässä halutaan eksoottista metallia tai puhutaan vaikealta kalskahtavaa kieltä, kysyjää käsketään ensin odottamaan. Meillä on täällä yksi besserwisser, kaikkien alojen asiantuntija. Katsotaan, onko paikalla. Hetkinen, yhdistän.

Ja puhelut tulevat minulle. Eikä se ollenkaan keljuta. Minusta on hauskaa tarttua mitä hulluimpiin juttuihin ja yrittää löytää ratkaisuja. Eihän sitä koskaan tiedä, vaikka kyselyistä kehkeytyisi kauppaakin. Maailmassa mestaroidaan kaikenlaista.

Soitteli eräs heppuli, joka oli keksinyt valmistaa teräsvillan tapaisesta kudoksesta kevyitä pusakoita. Miksikö teräsvillasta. No terroristeja vastaan tietysti. Rennon näköisestä pusakasta kun ei saa puukkoa läpi, ja luoditkin menettävät osan tehostaa. Täytyisi vaan saada hyvää terästä, josta villaa voi kehrätä. Suomestahan sitä.

Tai sitten rakennetaan uusvanhaa paanukattoista kirkkoa. Haapaa kasvaa metsissä, ja siitä osataan veistää paanuja. Mutta kun pitäisi saada satoja vuosia vanhaa terästä nauloihin, jotta ne kestäisivät. Uudet hienot arveluttavat. Vanhaa räkärautaa kukaan ei enää osaa värkätä, mutta joitain korvaavia konsteja on keksitty.

Ruotsissa rakennettiin muutama vuosi sitten muinaista viikinkilaiivaa. Jostakin haaksirikosta oli löydetty naulojen tapaisia metalliesineitä, joiden koostumus oli tutkittu. Kysymys kuului tietysti, voisiko tällaista vielä saada. Sitä ei saanut, mutta samantapaista.

Tai sitten täytyy rakentaa kummallinen työkalu, jolla laitetaan erikoisnastoja ralliautojen ja kilpamoottoripyörien talvirenkaisiin. Että Bossekin pysyisi tiellä. Niin ihmeellistä metallia ei ole vielä keksittykään. Mutta kokeiltiin ja melkein onnistuttiin.

Taannoin soitti vaikeasti tangertava nuorukainen. Ei esitellyt itseään. Kysyi vaan, onko meillä ohutta lankaa. No totta kai. Löytyyhän sitä, vaikka lehmille, jos vaan söisivät.

Yritin udella, mihin lankaa käytät, mitä kyhää. Ei oikein selvinnyt. Ei myöskään, millaisia ominaisuuksia vaadittaisiin. Pitäisikö pinnan kiiltää vai näyttää rauhallisen mustalta? Haluatko jäykkää vai taipuisaa, sitkeää vai kovan kimmoista? Lankaa kun tehdään satoja sortteja. Sovittiin, että kaveri lähettää vähän tietoa. Asia unohtui.

Sitten tuli kiva kirje. "Oikein hyvää päivää", se alkoi. Kerrottiin vähän langoista. Koko kirjeen sävy oli hienovaraisen kohtelias, muttei kosiskeleva eikä imartelevalta. Koko teksti oli alleviivattu, eikä siihen mahtunut yhtään välimerkkiä.

Kirjeestä tuli niin hyvä mieli, että silmät kostuivat. Päivä pelastettu! Nyt saa vaikka millainen arslolhi soittaa Saksasta. Kyllä selvittää. Enhän ole kuuna päivänä saanut tällaista kirjettä asiakkaaltani tai muulta työkumppaniltani. Kaveri tulee saamaan lankansa.

pajen